

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétköznap.....18.30
 Hétfőn szentségimádás....19.00
 Csütörtök szentségimádás 06.45
 Péntek zsolozsma.....07.00
 Szombat.....08.00
 Vasárnap.....08.00;09.30;18.00

Gyónási lehetőség minden mise előtt 15 percben, illetve előre megbeszélt időpontban a plébánián is van gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30.

HIVATALI ÜGYEK:

Bejelentkezés a keresztlőre a kívánt időpont előtt legalább 3 hónappal szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni a bejelentkezést).

Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános úrnál. Ha kérdése van, az 589 540-es vagy a 06-209-104 509-as telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15 óráig.

Szt Pio Otthon könyvtárának nyitvatartása:

Minden hó első és második vasárnapján: 16.00-17.00-ig. Egyéb időpontban előzetes megbeszélés szerint.

KÖZÖSSÉGEINK:

Ifjúsági közösség: péntek este 19:30
Házaspár közösség: minden hónap első szombat 15.30
Felnőtt közösség: csütörtök 19.15
Kalász közösség: minden hónap második vasárnap délután
Szent Antal imaközösség: minden hónap 13-án 17.30
Szent Anna Bibliakör: hétfőn 10.00
Hit és Fény: újságban hirdetett időpont
Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30
Karitás: a hónap második keddeje 17.00
Templomi szolgálattelvők: újságban hirdetett időpontban
Útkeresők: minden kedd 19.00
Sorsfordító: minden kedd 18.00-20.00
Rózsafüzértársulatok: minden hónap első vasárnapja
Missziós Imaközösség: minden hónap első vasárnap 16.00

Februári programjaink:

Feb. 3. 10h felkészítés a betegek szentségének felvételére
 Feb. 4. 18:00 Gyerekmise
 Feb. 11. 9:30 Betegek szentségének kiszolgáltatása
 Feb. 21. Hamvazószerda
 Feb. 25. Elsőáldozók befogadási szertartása

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.
 A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)
 Szerkesztő: Helembai Erzsébet (e-mail: helembaiek@invitel.hu)

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

VII. évfolyam 2. szám

2007. Február

XVI. BENEDEK PÁPA ÜZENETE A BETEGEK XV. VILÁGNAPJÁRA

Kedves Testvéreim!

2007. február 11-én, amikor az Egyház ünnepi liturgiával emlékezik meg a lourdes-i Szűzanyáról, a koreai Szöulban rendezik meg a betegek XV. világnapjának központi eseményeit. Összejövetek, konferenciák, liturgikus alkalmak, pasztorális találkozók lesznek, amelyeken részt vesznek a koreai egyház képviselői, egészségügyi dolgozók, betegek és családtagjaik. Az Egyház a szenvedőkre tekint, és felhívja a figyelmet a gyógyíthatatlan betegekre, akik között a betegség végső fázisában sokan közel vannak a halálhoz. Ők minden kontinensen jelen vannak, főleg azokon a helyeken, ahol a szegénység és más nehézségek nyomort és óriási fájdalmakat okoznak. E szenvedések tudatában lélekben jelen leszek a betegek világnapján, és csatlakozom azokhoz, akik összegyűlnek, hogy beszéljenek arról a sebről, amit világunkban a gyógyíthatatlan betegségek jelentenek, és biztatják a keresztény közösségeket, melyek tanúságot tesznek az Úr gyöngédségéről és irgalmáról.

A betegség elkerülhetetlenül magával hozza a krízis pillanatát is, és arra hív minket, hogy áttekintsük saját helyzetünket. Az orvostudomány fejlődése sok esetben felkínálja a szükséges eszközöket, hogy szembe tudjunk nézni ezzel a kihívással, amennyire fizikailag lehetséges. Az emberi életnek belső korlátai vannak, és előbb vagy utóbb halállal fejeződik be. Minden ember erre a tapasztalatra hivatott, és fel kell rá készülnie. A tudomány fejlődése ellenére nem találtak még gyógymódot minden betegségre, így a kórházakban, a betegotthonokban vagy odahaza számtalan gyógyíthatatlan testvérünk szenved az egész világon, akik sok esetben már a végső stádiumban vannak. Ezenkívül több millióan élnek egészségtelen körülmények között, és gyakran a legalapvetőbb orvosi ellátást sem kapják meg. Ennek eredményeképpen a "gyógyíthatatlannak" tekintett emberek száma jelentősen megnövekedett.

Az Egyház szeretné segíteni a gyógyíthatatlan és haldokló betegeket, és szorgalmazza azt a méltányos szociálpolitikát, amely elősegítheti számos betegség okának megszüntetését, és sürgeti azok jobb ellátását, akik közel vannak a halálhoz, és akik nem számíthatnak

semmilyen gyógykezelésre. Olyan politikai lépések előmozdítására van szükség, amelyek megteremtik a megfelelő körülményeket a gyógyíthatatlan betegségek elviseléséhez és a halállal való méltó szembenézéshez. Ezzel kapcsolatban még egyszer alá kell húznunk: több olyan központot kell létrehozni, ahol fájdalomcsillapító kezeléseket és teljes egészségügyi ellátást nyújtanak, megadva a betegeknek a szükséges emberi segítséget és lelki vezetést. E jog minden embert megillet, és mindannyian el kell köteleznünk magunkat ennek védelmére.

Szeretném bátorítani mindazok törekvését, akik nap mint nap igyekeznek biztosítani, hogy a gyógyíthatatlan és végső stádiumban lévő betegek és családtagjaik megfelelő és szeretetteljes segítséget kapjanak. Az irgalmas samaritanus példáját követve az Egyház mindig különös figyelmet tanúsított a betegek iránt. Tagjain és intézményein keresztül továbbra is a szenvedők és a haldoklók mellett áll, és igyekszik megőrizni méltóságukat az emberi lét e jelentős pillanataiban. Sokan - egészségügyi dolgozók, lelkipásztori tevékenységgel foglalkozók, önkéntesek és intézmények világszerte - fáradhatatlanul szolgálják a betegeket kórházakban, olyan helyeken, ahol fájdalomcsillapító kezeléseket nyújtanak, városok utcáin, házi gondozás formájában vagy plébániákon.

Most hozzátok fordulok, kedves testvéreim, akik gyógyíthatatlan betegségben szenvedtek, vagy a betegség végső stádiumában vagytok. Arra biztatlak benneteket, hogy szemléljétek a keresztre feszített Krisztus szenvedéseit, és vele egyesülve forduljatok az Atyához teljes bizalommal, tudva, hogy az egész élet, s a tiétek különösen az Ő kezében van. Legyetek tudatában, hogy szenvedésetek Krisztus szenvedésével egyesülve termékeny lesz az Egyház és a világ javára. Kérem az Urat, hogy erősítse meg szeretetébe vetett hiteteket, főleg mostani megpróbáltatásaitokban. Bárhol is vagytok, remélem, mindig megtaláljátok a kellő bátorítást és lelki erőt ahhoz, hogy tápláljátok hiteteket, és közelebb kerüljétek az élet Atyjához. Az Egyház szeretne segíteni nektek és mellettek akar lenni papjain és lelkipásztori munkatársain keresztül, támogatni benneteket a szükség idején, és jelenvalóvá tenni a szenvedőknek Krisztus szerető irgalmát.

Végül kérem az egyházi közösségeket az egész világon, főleg azokat, amelyek a betegek szolgálatának szentelik magukat, hogy Máriának, a Betegek Gyógyítójának (Salus Infirmorum) segítségével továbbra is tegyenek tanúságot Istennek, a mi Atyánknak szerető gondoskodásáról. Imádkozom azért, hogy a boldogságos Szűz, a mi Édesanyánk vigasztalja a betegeket és adjon erőt azoknak, akik "irgalmas samaritanusként" a szenvedők testi és lelki sebeinek gyógyítására szentelték életüket. Gondolatban és imáimban veletek vagyok, és az Úrban rejlő erő és béke jeleként adom rátok szívből jövő apostoli áldásomat.

Vatikán, 2006. december 8.

XVI. BENEDEK PÁPA

Február havi miseszándékok

1. nincs szándék 2. Gyertyaszentelő Boldogasszony közbenjárását kérve 3. +Kisák Gyula 4. Évközi 5. vasárnap
8:00 +Necz Pál és neje, Sándor Rozália
09:30 +Zsigri Zoltán
18:00 +Szántovszki József, szülei és testvérei 5. Hívekért 6. élő családok egységéért 7. +Seres Károly, neje Ella Margit és családtagok 8. +Gyula és Erzsébet 9. +Szülőkért 10. nincs szándék 11. Évközi 6. vasárnap
8:00 Szajda család +tagjai
09:30 Betegekért a Lourdesi Szűzanya közbenjárását kérve
18:00 + Richter Imre és szülei 12. Hívekért 13. +Ella Ferenc és neje, Boros Erzsébet 14. Két Elek, Erzsébet és János 15. +Dr. Szappanos Istvánné 16. +Kiss József, felesége és gyermekeik | <ol style="list-style-type: none"> 17. +Sándor János és neje, Vass Julianna 18. Évközi 7. vasárnap
8:00 +Boros Lajos, hitvесе, szülei és testvérei
9:30 +Lévai testvérek
18:00 +Erzsébet 19. Hívekért 20. +Ladvenicza Györgyné sz. Seres Erzsébet 21. Hamvazószerda
Hálából 22. nincs szándék 23. nincs szándék 24. Csigó és Lipp család +tagjaiért 25. Nagyböjt 1. vasárnapja
8:00 +Szedlár László
9:30 +Szabó Kálmán
18:00 +József és Vilmos atyákért 26. Hívekért 27. +Fekete Vendelné 28. +Farkas József atyáért |
|---|--|

A Pápa e havi imaszándéka:

Általános: Hogy a föld javait, amelyeket Isten minden ember számára ajándékozott, bölcsen és az igazságosság valamint a szolidaritás szempontjai szerint használják.

Missziós: Hogy a Harmadik Világ betegségei és nagy járványai elleni harc a szolidaritás szellemében egyre nagylelkűbb együttműködésére találjon valamennyi nemzet kormánya részéről.

Az egészséges böjt mindig a test elfogadásával jár.
- Böjt és félelem. Attól fél, hogy valami ártalmasat eszik. Egészséges táplálkozás kell, de ez nem vállalhat ideológiává.

II. Böjtölésünk során elevenítsük fel a hagyományokat, és keressük a megvalósítás mai formáit. A nagyböjt legyen valódi böjt, testtel és lélekkel való böjtölés. Fől kellene eleveníteni a nagyhetet, mint a húsvétra való előkészület idejét. Ezt közösségben lenne jó tenni, mert a megszokott környezetben egyedül böjtölni nehéz. Mindenkinek meg kell találni a maga számára megvalósítható böjtölési formát.

A böjt nem öncél. A böjt a lelki aszkézis jól bevált eszköze, mely az imádsággal és az alamizsnálkodással elvezet az emberekkel szembeni helyes magtartáshoz. A böjt testtel-lélekkel való imádkozás. Megmutatja, hogy jámborságunknak testileg is ki kell fejeződnie. A böjtben testünkkel-lelkünkkel nyújtunk Isten felé, testünkkel-lelkünkkel imádjuk őt.

A Szent Erzsébet jubileumi évhez és templomunk 230 éves születésnapjához kapcsolódóan, amint már hirdettük: Szeretnénk egy templom és plébánia történeti kiadványt létrehozni – kérjük a kedves hívek segítségét, aki tud behozni még régi fényképeket: veresegyházi születésű és veresegyházi plébános atyákról, a templomunkról vagy körmenetekről, plébániáról stb... Ha valaki szeretne visszaemlékezést írni a még a "régiről" jelezze ezt a szándékát. Kérjük a közösségeket is, hogy írásos bemutatkozásukkal kapcsolódjanak a kezdeményezéshez, hogy a mai életünket is belefoglalhassuk ezen anyagba. Egy Pályázatot is meghirdettünk: „Árpád-házi Szent Erzsébet példaképünk” és „A mi templomunk” címmel. Kérjük, aki még szeretne rajzolni, festeni v. Bármilyen, technikai megoldással e témában szeretné kifejezni templomunkhoz ragaszkodását, jelezze ezt a szándékát. (Mind a korosztály számára nyitott ez a lehetőség.) Ui. Írásos formában is lehet fogalmazást, élménybeszámolót, levelet v. Visszaemlékezést leírni (szintén minden korosztályból várunk még erre is jelentkezőket.) A pályamunkák beadása folyamatos, de legkésőbb február 15.- ig szíveskedjenek leadni az anyagot, ezekből is szeretnénk majd a kiadványban megjelentetni. Aki szeretne valamilyen módon segíteni ebben a munkában, jelezze ezt a szándékát Lugosi Margitnál)

Gondolatok a befogadásról

Decemberben volt a befogadásom. Ez egy kis, de mégis nagyon fontos esemény, azt hiszem mindenkinél, aki szentség felvételére készül. Az első lépcsőfok. Egy közösséghez tartozni, menni az úton, Isten felé.

Milyen volt? Nehéz lenne beszélni vagy írni azokról az érzésekről, amelyek az emberben ilyenkor előjönnek. Sokan átestünk már a befogadásra, és azt hiszem mindenkinek más és más volt, de mindenkinek nagyon jó, sokáig tartó emléket hagyott.

Én is nagy izgalmakkal készültem erre a napra, de aztán az izgatottság szertefoszlott, nyugalom szállt rám, mikor ott álltam a templomban. Rájöttem, hogy nincs miért idegeskedni, hiszen itt van velem Isten, az atya, a szeretteim, és az Útkeresők lelkes csapata, akik folyamatosan támogatnak mindannyiunkat. A szertartás közben, lelkemben gazdagodva ismét megfogalmazódott bennem, hogy én valóban ide akarok tartozni, és már alig várom, hogy meg legyek keresztelve, és kereszténynek mondhattam magam....

Nagy Nóra

Sík Sándor: Szent Erzsébet: női eszmény

Szent Erzsébet példája ékesszólóan mutatja ezt. Hitvesi szeretetét, női odaadását mindenki számára szóló *egyetemes szeretetté* tudja tágítani. Mindenekelőtt nagyszabású *jótekonysággal*. Nemcsak férje, gyermekei, házanépe számára van gondja; mindenkinek jut nála anyagi és erkölcsi segítség, aki rászorul. A legenda semmiről sem tud annyi kedves adatot, mint irgalmassági cselekedeteiről. A képek, melyeket a művészet alkotott róla, a költemények, amelyek ünneplik, mind a jótekonyság angyalát dicsőítik benne. Már gyermekkorában, II. Endre apai udvarában: a szegények közt, a betegek közt, az éhezők közt érzi magát legjobban. Fel van jegyezve, hogy amikor tehette, a kis Erzsébet beosont a konyhára és kosárszámra cipelte az ételt a szegényeknek. A magyar legenda ebbe az időbe, négyéves korába helyezi az ismert rózsacsodát is. Thüringiai fejedelemlő korában pedig az egész környéknek anyyala. Ismeretes a poklos története, kit a legenda szerint férje ágyába fektetett, és drága kincsként őrizték a rózsacsodát: a szent, kötényében a kenyérből vált rózsával, talán legkölteibb példája, de a legendán túl egyszersmind történelmi jellemzője is annak a nagyszerű jótekonyságnak, mely egész életét betöltötte.

De nagystílu szeretete nem marad meg csak a jótekonyságnál. A jótekonyság és az irgalmasság nagy dolog, gyönyörű erény, de amíg csak jótekonyság, még mindig megfér vele az önzésnek egy kifinomult neme. Adni: jól esik, az embert meglegedés tölti el: olyan könnyen elfogja az embert az öntetszelgés! És olyan könnyen kielégül kötelességérzetünk, szeretetigényünk, irgalmassági kötelességtudatunk és felelősségérzetünk, azzal a pár fillérrel, azzal a kis adománnyal, amely nem is esett nehezünkre és mégis jólesett! Olyan hamar elhittetjük magunkkal, hogy már eleget is tettünk az irgalmasság elemi kötelességének, a felebaráti szeretet súlyos felelősségének! Az irgalmasságon, értelmes jótekonyságon túlmenő, a tervszerű, tudatos, kötelességszerű szeretet, a *szociális szeretet* is Erzsébetben találja meg ebben a korban talán legszebb példáját. Már maga az is, *ahogyan* adakozik, mutatja, hogy nem pillanatnyi felhevülésről, nem a lelkiismeret megnyugtatásáról van itt szó, hanem egy Istenből élő, nagy szeretet tervszerű, kötelességszerű tudatos odaadásáról. Legjobban szereti személyesen keresni fel a szegényeket és házukhoz vinni el adományait, hogy megbizonyosodjék, kinek, mit, hogyan kell adnia. Fontosabbnak tartja az erkölcsi beavatkozást az anyaginál. Egy kedves adatot hoz a legenda erre: Egy lusta öregasszonyt, aki nem akart dolgozni, csak koldulni, saját kezével megvesszőzött. Milyen mai az az adat is, hogy akárhányszor nem adott sem ételt, sem pénzt a szegényeknek, hanem szerszámot a kezükbe, és aratni küldte őket. Munkát, nem alamizsnát, nem megalázó adományt; önriztetet adó munkát, és annak jogos, kijáró jutalmát. Hogy megnő az értéke, jelentősége a nagy jótekonyságnak, mikor ilyen mélységes, szociális kötelességérzésből származik! Egyszer egy nagy udvari lakomán az a gyanúja támadt, hogy igaztalan elkobzásokból eredt a feltálatl étel és italok egy része; nem nyúl hozzá semmihez. Ettől kezdve óvatossá vált az étellel-itallal szemben. Meggondolta, hogy a gazdagok lakomája a szegények keresetéből kerül ki, ezért, ha csak feltűnés nélkül tehette, csak a legegyszerűbb ételkel élt. Nagypénteken és egyházi körmeneteken levetette úrnői ruháját, úgy öltözködött, mint

a legszegényebbek és közéjük állt; érezte, hogy Isten előtt egyenlőnek érzi magát velük. Amikor elüldözik várából, és két hűséges cselédje elkíséri, nem enged különbséget hármuk között sem életmódban, sem ruházkozásban, éppen úgy akar élni, mint ők. Amikor minden maradék vagyonát odaadta kórházaknak, templomoknak, gyapjúfonással kereste kenyerét, mint az egyszerű emberek. Amikor édesapjának magyar lovagai megérkeznek, hallják, hogy milyen áldatlan viszonyok között él a magyar kiráyleány és elszörnyűködnek, megmagyarázza nekik az ő mélyesleges lelki indító-okait, és a lovagok megértik őt.

Részlet Sík Sándor: Szent Magyarság c. írásából– folytatjuk...

Egy perc

Kedves nyájas és nyáj nélküli olvasó!

Bár valószínűleg ez a cikk nem fér be a januári számba, de nem baj, azért az újévi újrakezdésről írok, legalább felébredhet az újévi lendületet írományom, hogy majd idén megmutatjuk. Most már olyan tökéletesek leszünk, hogy az csuda, úgy fog világítani a lelkünk, hogy a mostanában úgyis akadozóan működő közvilágítást végleg ki is kapcsolhatják arra az időre, amíg mi kint sétálunk, mert bevilágítjuk fél Veresegyházat; most aztán reszkess Jézus jövünk!!!

Szóval az újrakezdésről. Én mindig azt szoktam megfogadni, hogy Istennel való kapcsolatomat rendezem. Fontos a fogadalomnál, hogy az közelebb segítsen Istenhez. Csak magáért a fogadalomért nem érdemes megfogadni valamit, akkor a mi cselekedetünk válik fontossá, nem Isten. (Ezt nem bírtam ki, hogy ne írjam ide:§) Kb. így megy nálam eme fogadalom "végrehajtása": Az első rész a belső formálása. Pál apostol írta: már nem én élek, hanem Krisztus él általam. Ha erre figyelsz, ezt sikerül jól megélned, magadtól lerakod majd bűneidet, és a jót teszed, mert Krisztus ezt csinálja, ehhez pedig az imán és a másik emberen keresztül vezet az út. Ez a legfontosabb abban, amit ilyenkor teszek. Tudatosítom a bennem élő Krisztust és igyekszem úgy cselekedni, ahogy Ő tenné. Ima, másik ember, ima, másik ember, ima, má... Hogy ez mennyire sikerül, ahhoz fontos a következő rész. A tettek formálása és vizsgálata: Általában kezembe veszek két könyvet, melyből az egyik a Biblia, a másik pedig egy önismereti könyv, ezek segítenek felülvizsgálni a tetteimet, illetve mintát adnak, hogy kéne csinálni a dolgokat. Mostani tapasztalat, hogy nem feltétlen jó, ha a könyvet már olvastam, mert túl nagy volt az önvád, hogy lám nem sikerült mindent megosnálnom. Ez nem valami jó, mert ez már sátán hangja, aki össze akarja törni elhatározásunkat: "lám nem ment múltkor sem, mit vársz". Nem arra kell építeni, hogy mit rontottam el, hanem arra, hogy mit csinálok jól, mi az, amiben Isten megnyilvánul általam. Persze fontos tisztában lenni azzal, hogy mit csinálunk rosszul, miben sérült meg a lelkünk, de nézd meg a testi sebet, ha mindig tépdeseled egyre nagyobb lesz, ha tisztán tartod, vigyázol rá, akkor begyógyul. Ugyanígy lélekből is. Sajnos ez az, amit rendszeresen elrontok. Hajlamos vagyok tépelődni azon, amit rosszul tettem. Ezt nem szabad, túl kell lépni rajta. "Ezzel zárom soraimat – írta Dániel atya a társának – mert úgy fázik a lábam, hogy nem tudom kezemben tartani a tollat." – Sivatagi atyák bölcs humora Misi – kovacs.mihaly@veresegyhaz.vaci egyhazmegye.hu

A BÖJT

A nagyböjt kezdetén jó újra átgondolni, mi is a böjt. A böjt erkölcsi indítóokból eredő önmegtágadás, főként érzéki élvezetektől való megtartóztatás. Szoros értelemben ételtől való megtartóztatás. Hármast célt szolgál: a testi vágyak megfékezése, bűnbánat kifejezése, a lélek felemelése.

Az év minden péntekje böjti nap, Jézus szenvedésére, keresztalálára emlékezve. A nagyböjt különösen is az önmegtágadások ideje. Ehhez nyújt segítséget a bencés lelkiségi füzetek sorozatában megjelent könyv, melyet ez az írás ismertet. A mai kor emberétől távol áll a böjt, a lemondás gondolata. Minden azt sugallja, hogy minél többet megszerezni, minél többet birtokolni.

A keresztény böjt évezredes hagyományai ma is sokat mondanak mindenki számára.

1. Az ősegyház gyakorlata

Az egyház nem maga találta fel a böjtöt, hanem átvette és tovább fejlesztette a zsidó gyakorlatot, és a görög-római világnak a böjtöléssel kapcsolatos nézeteit.

A zsidók egyrészt úgy értelmezték a böjtölést, mint az Istenhez intézett esdeklő kérést, mint annak jelét, hogy imádságukat komolyan gondolják; másrészt pedig mint vezeklést és bűnbánati gyakorlatot.

A kereszténység átveszi, és átalakítja ezt a gyakorlatot. A heti két böjti nap - szerda és péntek - mellett korán megjelenik a húsvéti előkészületül szolgáló böjt is. Először 1-3 napig, majd a IV. századtól 40 napon keresztül. Így a böjt a bűnbánat jele, és az előkészület eszköze lesz. Az előkészület nemcsak a húsvéti előkészületet jelentette, hanem más nagy alkalmakra készülve is szívesen böjtöltek. Didaché: a keresztelezés előtt böjtöljön a keresztelező, a keresztelező és más személyek.

Az ősegyház számára nem volt magánügy a böjtölés, hanem összefüggött a liturgiával, és rendszerint közösen gyakorolták.

2. A böjt, mint a test és a lélek gyógyszere

Az antik világ böjtölésének egyik oka a démonoktól való félelem, a másik pedig a böjt erősítő hatása.

Az őskeresztény atyák is fontosnak tartják a böjt gyógyító hatását. Ami első pillantásra primitív népi gyógymódnak tűnik, azt a mai orvostudomány igazolja. Éppen ezért egyeseknek előírnak gyógyító koplalást. A test lebontja a felesleges és zavaró sejttállományokat. A böjt hatásos fegyver a szenvedélyek ellen. Aki testét kézben tudja tartani, az könnyebben harcol a szenvedélyek, a kísértés ellen.

A böjthöz szorosan kapcsolódik az imádság. Nem mindegy, hogy a böjt során felszabadult időt az ember mire használja. Sokan a böjtölésben megtakarított pénzt a szegényeknek adják.

3. Böjt ma

I. A böjtölés veszélyeket rejt magában, ha a helyes mérték veszendőbe megy.

- Az élet tagadása. A lemondás olyan negatív életfelfogáshoz vezet, amelyben már nincs helye az ünnepek megtartásának, ahol a többiekét is saját lemondásuk mértékével mérik, és végső sorom mindent sajnálnak tőlük.

- A test tagadása. A böjt beteges koplaláshoz vezet. Az ember elutasítja testét úgy, ahogy Isten megteremtette. Így Isten kedvéért Isten ellen fordul.